

Но е готова кога-то можи
Дыненъ коръ да му подложи.
Жена-та, братко, казватъ прилича,
На крокодила въ Нилъ дѣто тича.
Той, катъ сполучи челякъ да фане,
Сочи да има ужъ состраданіе,
Сълзи пролива плачи надъ него,
И тамъ безъ милость къса, ъде го;
Тъй и жена-та катъ са натрапи,
Тамъ дѣтъ са глези, тамъ та и хапи.
Като лѣсица жена й лукава,
И отъ лукавство не са остава.
Рыба безъ вода немой са въди,
Жена безъ лъжя немой да бѫде.
Съ дивы звѣрове пакъ по живявашъ,
Но съ лошя жена да нь са надявашъ:
Лесно са, братко, звѣръ укротява,
Но зла жена са непокорява.
У въ мѣтна вода да не нагазяшъ,
И отъ зла жена да са припазяшъ:
Вода-та може да ѿ прѣплувашъ,
Но отъ зла жена не са и кубавашъ.
Бѣгай отъ огнь както че сваришъ
Бѣгай отъ жена да нь са попаришъ;
Млого-то вода огнь угася,
Но отъ зла жена цѣръ не принася.

(Иза еще по остава съ второ да го доискажимъ).